

tollbamondás

olyan nehéz ma minden
kulcsfordulás a zárban
csak gurulnék el innen
hálókocsi az ágyam
engem a szavak is már
csak összevissza vernek
kincskereső a ködmön
és szerelmek a vermek
egy égő áruházban
az isten unott boltos
a szív gőzölgő nincsen
igazi őszkomfortos
nem teszek különbséget
mi építés mi bontás
lelóg a kéz nem ír ma
a vers is tollbamondás

verstörés

akárha
csak körvonalat
mostan csak
– egy test

és mint a
árnyéka még
de már
nemléte

s a csonka hold
ezüstpapír van
az isten
az ezüstpapírt

így lesz egy
a vers karátja
leírod
s meggyötör

s a vers így
egy hangszer
kihull a
mint tört óra

fáradt festő
írok
bőrt a testre
nélküli írnok

tegnap este
látszik
nincsen teste
rád vadászik

egy kifli
rajta
papírgyáros
csavarja

égi kifli
fénye
csalfa fényét
majd érte

lesz csak álca
üres tokja
nemlétezésbe
homokja